

псуващ българитѣ, ми каза: тѣ се възбунтуваха отначало противъ патриарха, а сега противъ правителството. Азъ ще ида и съсия тѣхнитѣ измѣннически села“.

По-нататъкъ въ писмото си Серафимъ разправялъ, какъ отишълъ самъ при пашата, какъ плачелъ и го молѣлъ, прѣди да направи горнето, да прати свои хора и види дали дѣйствително има възстание. *Шевкетъ* се омилоствилъ, направилъ провѣрка и се оказало, че дѣйствително нѣмало възстание. Но въпрѣки това, продължава Серафимъ, положението надтежава и грозни бѣдствия ни чакатъ. Селенитѣ не смѣятъ да излѣзатъ отъ домоветѣ си, а черкезитѣ ги гонятъ и убиватъ, тѣй както ловджиитѣ правятъ съ своитѣ зайци. Да се живѣе така е немислимо, „пора рабочая, хлѣбъ поспѣваеетъ“, затова „ходатайствувай прѣдъ правителството да се смили и си прибере войскитѣ“.

Тѣй завършвалъ писмото си Серафимъ до Екзарха Антимъ, който дѣйствително отива при Савфета и му разправя за положението въ Сливенско. *Савфетъ* отговорилъ, че Абдулъ Керимъ паша съвсѣмъ друго рапортиралъ отъ Одринъ, а именно, че въ Сливенско имало възстание. Антимъ съ възмущение опровергалъ това, но министрътъ му показалъ телеграмата на Керима, въ която последниятъ слѣдъ измисленото изложение за възстание писалъ слѣднето: „слава Богу, възстанието се прѣкрати, бунтовницитѣ сж строго наказани, а народа съ музики и пѣсни ходи по полето съ женитѣ и дѣцата си и жени свободно“. „Лъжа е, възразилъ Антимъ Ако и азъ лъжа, обѣсете ме на портата. Ако вие допускате подобно нѣщо за народа, като въ Сливенъ и Пловдивъ — това е противъ Бога и противъ правосъдието. Желая още сега да изпратите една комисия, за да види въ какво е виновенъ българския народъ“. Савфетъ изпълнилъ тая молба, но само за града Пловдивъ.

Лудориитѣ на *Шевкетъ* паша прѣдизвикватъ идването въ Сливенъ на европейската комисия, натоварена да разслѣдва турскитѣ насилия. Въ писмото на *Макгаханъ*, като специаленъ пратеникъ на бѣлѣжития за онова врѣме Лондонски вѣстникъ *Дейли Нюзъ*, се казва, че когато той пристигналъ въ Сливенъ заедно съ членоветѣ на горнята комисия, именно *Скайлъръ* и *Берингъ*, при тѣхъ се явили сума българи, и, още прѣди да си изкажатъ болкитѣ, слѣдитѣ отъ ятагани потѣлата имъ краснорѣчиво говорѣли за звърствата въ Сливенъ. Очевидно, че историята на повечето отъ тия краснорѣчия е била погребана заедно съ тѣлата на безчетнитѣ жертви.

At Slivno, пише *Макгаханъ*, more people came to us with fresh sabre cuts (Macgahan, The Turkish atrocities in Bulgaria — letters of the special commission of the Daily News.